

פרשת שמיני < 151 < כ"ה ניסן תשע"ג

גילוי דעת

טבעיזה בסיסי

רפואה משלימה הכי טבעי שיש
ראיון עם הנטורופתית
שרה בר אשר

לולק

סיפורו המדהים של הילד ששרד
את השואה והפך לרב הראשי של
מדינת ישראל

חופעת ההזקנות המאוחרת

הרבנית נעמי שחור פונה באומץ
לרווקים שבינינו

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

כ-1,000 אנשים, נשים וטף נפגעים בשבוע אחד בתאונות דרכים ברחבי הארץ. המספרים לא נקלטים ונראה כאילו אנו מדברים על אסון שאינו נוגע לכולנו, אלא רק למשפחות שנפגעו. קיימת הרגשה שהקוץ "עושה טוב" לנהגים. אין עננים, אין גשם, אין ערפל, אין סכנת החלקה, הכל נראה ברור ובטוח יותר. האומנם?!

עובדות נוספות הקשורות לנהיגתנו/התנהגותנו בקיץ:

1. אנו ישנים פחות ולכן אנו עייפים יותר.
 2. אנחנו עצבניים וחסרי סבלנות.
- בחורף למדנו להיזהר, אנו לוקחים פחות סיכונים, אנו מתחשבים מאוד במגז האוויר, אנו מתאימים את הנהיגה לתנאי הדרך וכעובדה יש פחות הרוגים בחדשי החורף בהשוואה לחדשי הקיץ. כיצד נגביר את הבטיחות בחדשי הקיץ?

להלן כללי נהיגה/התנהגות בקיץ:

- יש לבדוק את תקינות המזגן ברכב.
- יש לשים כסיו על השמשה הקדמית בשעת חנייה למניעת חימום הרכב.
- יש להרכיב משקפי שמש למניעת סנוור.
- בנסיעות ארוכות יש להקפיד על "הפסקות רענון" בתדירות גבוהה.
- הקפידו על קריאת מחוויי הרכב ונוריות האזהרה, ובמיוחד על נורית או שיעון חום מנוע.
- יש להקפיד לא להשאיר ילדים ברכב כשהוא סגור אלא בהשגחת מבוגר.
- היו "ענניים" למצבי עייפות - תנהגו רק כאשר אתם בערנות ובשליטה.
- הקפידו לשתות הרבה ובתדירות גבוהה.

בואו נעבור יחד את הקיץ בשלום

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה

מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

המערכת:

חיבסר

נפילה ראשונה השבוע לשר האוצר יאיר לפיד. השר לפיד ציין בעמוד הפייסבוק הפרטי שלו שהוא רוצה לסייע לגברת 'ריקי כהן' מחזרה השייכת ל"מעמד הביניים" ומשתכרת עם בעלה כ-20,000 ש"ח לחודש. הדברים קוממו, ובצדק, את האזרחים בישראל. ראשית לשר האוצר ישנה טעות בהגדרת מעמד הביניים שכן מעמד זה משתכר בין 10,000 ש"ח ל-11,000 ש"ח ולזוג ושייך לעשירונים החמישי עד השביעי. גברת כהן אינה שייכת למעמד הביניים, ממשי. הסכום שבו נקב השר לפיד שייך לעשירון גבוה בהרבה. השר לפיד בא מאזור העשירונים העליונים (מבלי לנקוב באלו מבין העשירונים...) ואולי בגלל זה ישנו פער בין מה שהוא מדמיין לעצמו לבין המציאות בשטח.

יאיר לפיד חייב להבין שרוב עם ישראל הנושא בנטל ומרוויח את לחמו ביושר ובזיעת אפו, חי את חייו באופן צנוע בהרבה ואינו מגיע לבסיס כלכלי כפי שמגיעה גברת כהן (שעוד תקבל סיוע מכבוד השר...). מטעויות לומדים אך גם לטעויות יש זמן מוגבל מאוד ועוד מעט יחלפו להם מאה הימים של חסד. אנו מאחלים לשר החדש הצלחה בתפקידו, כי הצלחתו היא הצלחת הכלכלה של כולנו. בע"ה. עצה קטנה - קצת ענווה, קצת חיבור למקורות היהודיים, קצת חיבור לעם ישראל וההצלחה תבוא בסיעתא דשמיא.

כבישים אדומים

חג פסח השנה גבה מחיר גבוה במיוחד. תאונות דרכים מחרידות גבו חיייהם של צעירים וצעירות בשיא פריחתם. אפשר להאשים את כל העולם, את איכות הכבישים (תשתיות), מזג אויר השרבי, ערפל, עייפות בחג, ילדים טורדניים בספסל האחורי ועוד כהנה וכהנה. אם לא נדע להתמקד בנהיגה בלי הסחת דעתנו מהכביש ולהיות סובלניים כלפי הסביבה נמשיך ח"ו לגבות מחיר יקר. בנפשנו של כולנו הדבר.

"זכויות אדם"

ח"כ איילת שקד הופיעה השבוע בעימות טלוויזיוני עם ח"כ חנין זועבי בנושאי המשט הטורקי וההתנצלות ההישראלית, ח"כ שקד שאלה את זועבי מדוע אינה מארגנת משט הומני לסוריה כדי להגן על זכויותיהם של האזרחים.

עד לרגע זה היא ממתנה לתשובה...

נבו כץ

הוצאה לאור: קרן אביה | לפרסום, למודעות ולהנצחת: ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com

הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל | עורך: נבו כץ | ע. לשונית: ענבל וייס | עיצוב: תמי כהן ואביטל ירושלמי | מחיר הניילון: 4 ש"ח סולל סופרים

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד. אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות. נא לא לקרוא בשעת התפילה נא לשמור על קדושת הגיליון. כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 6:23	ירושלים: 7:38
תל אביב: 6:41	תל אביב: 7:40
חיפה: 6:34	חיפה: 7:40

מובילה בחינוך התורני ציוני

תחרות בחירת הלוגו החדש של רשת נעם צביה יוצאת לדרך!

הכנסו עוד היום לאתר האינטרנט שלנו
www.zvino.co.il והצביעו עבור הלוגו שאהבתם
פרסים יוגרלו בין המשתתפים

החינוך הדתי בין שמרנות לפתיחות

הכנס השנתי הרביעי לחינוך לערכים

יום חמישי, ז' בסיון התשע"ג, אסרו חג שבועות (16.5.13),
היכל התרבות, מכללת גבעת ושינגטון

בין המשתתפים בכנס:

הרב אלישע אבינר, ח"כ מוטי יוגב, ד"ר אברהם ליפשיץ, ד"ר אביעד הכהן,
ד"ר עדיאל כהן, פרופ' אשר כהן, ד"ר ניצה קאליש, גב' אסתר רוזנברג, גב' סופי פפר ועוד.

את הכנס יפתחו:

בנצי דל - יו"ר הוועד המנהל גבעת ושינגטון
הרב פרופסור כרמי הורוביץ - נשיא המכללה

מנחה - אבי רט

במהלך הכנס יוענק פרס החינוך לערכים

תאריך אחרון להגשת מועמדות: יום רביעי, י"ד באייר התשע"ג (24.4.13)

הכניסה חופשית בהצגת הזמנה אישית | ארוחת צהריים בתשלום סמלי.

ההרשמה לכנס: יראת - 08-8511572

לפרטים: מנהל הכנס מר צבי שינובר - 03-9331479

ניתן להירשם ולקבל הזמנה גם באמצעות אתר קרית החינוך: www.washington.ac.il

שכל העם צריך להיזהר בו מתוך חרדת קודש. אנו לומדים מכך שגם בדורנו, כשאור וחושך משמשים בעירבוביא, מצד אחד מתרחשת לעינינו שיבת ציון, עם ישראל חוזר לארצו, למרות ההתנכלות של הרשעים. ומצד שני עם ישראל סובל מהאויבים מבחוץ, ומהחולשות הגדולות מבפנים. במצב כזה אדם יכול ליפול ביאוש ובחולשת הדעת ולא יודע איך לעכל דברים אלו.

אלא שדרכו של עולם, כל זמן שלא הגיע התיקון השלם, שגם לדברים משמחים מתלווים ייסורים קשים, אך אין זה פוטר אותנו מלהודות על הדברים החיוביים שבכל זאת מתרחשים. בחודש אייר אנו מציינים את הקמת המדינה, וכידוע ישנם המצביעים על דברים רבים שאינם כראוי. אין אנו מתעלמים מהתופעות הקשות שצריך להתמודד איתן, אך עם זאת אנו מודים לה' על עצם זקיפת קומת האומה בתקופתנו זו, מול כל הרשעים הארורים שהשפילו את עם ישראל עד עפר בתקופת השואה ולפניה. עצם העובדה שעם ישראל חוזר לארצו ומחיל את ריבונותו על חלק ניכר מארץ ישראל, יש בה קידוש ה' גדול, ואנו חייבים על כך הודאה גדולה לה'. גם אם קורה אסון כתוצאה מהחולשות שלנו, אין זה אומר שאנו לא צריכים לשוב ולהודות.

יהי רצון שייאמר די לכל צרותינו, ונזכה לראות בישועת ה' השלמה על עמו ונחלתו ■

רוחניות באופן לא הדרגתי, אלא בפעם אחת. נפשם נדבקה בעולם העליון והם לא יכלו לחזור לגופם, כיון שלא הכינו את עצמם לכך, שלא כמו רבי עקיבא שנכנס לפרדס ויצא בשלום. לאחר מותם, אמר משה רבנו לאהרן "הוא אשר דבר ה' בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידום אהרן". מה היה במילים אלו של משה רבנו כדי להפיג את עוצמת הכאב וצער האסון באובדן שני בניו דוקא ביום של שמחה?

אין אנו מתעלמים מהתופעות הקשות שצריך להתמודד איתן, אך עם זאת אנו מודים לה' על עצם זקיפת קומת האומה בתקופתנו זו, מול כל הרשעים הארורים שהשפילו את עם ישראל עד עפר בתקופת השואה ולפניה.

משה רבנו אומר "הוא אשר דבר ה'" למרות שלא היה דיבור מפורש, מפני שלפעמים גילוי ההשגחה האלוקית בעולם נחשבים כדיבור. "בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד" - אל תחשוב שמיתת שני בניו הייתה לריק. התועלת שתצמח מכך היא שכל הקרובים אל המשכן, במיוחד הכהנים העובדים, יהיו בחרדת קודש, ויזהרו במקדש וקודשיו. כלל ישראל יראו עד כמה מקום זה מכובד ומקודש, עד שאפילו קדושי ה' ששגגו במשהו נענשו, כל שכן

פרשתנו מתחלקת לשני נושאים מרכזיים. הנושא הראשון הוא חנוכת המשכן שהחלה בכ"ג אדר והסתיימה בר"ח ניסן, ע"פ מסורת חז"ל. הנושא השני הוא איסור מאכלות אסורות. נושא זה מופיע בספר ויקרא כיון שבעלי חיים ועופות, במצבים מסוימים, מטמאים, ואלו דינים השייכים לטומאת מקדש וקודשיו.

בסיום חנוכת המשכן קרה אסון גדול לעם ישראל. נדב ואביהוא בני אהרן הקריבו אש זרה אשר לא צווה ה', ונענשו במיתה. אירוע זה היה אמור לשבש את שמחתם של ישראל ביום חנוכת המשכן והשראת השכינה. כאן לימדה אותנו ההשגחה האלוקית כיצד עלינו להתנהג במצבים שאור וחושך משמשים בהם בעירבוביא. יש מחלוקת תנאים לאן הכניסו נדב ואביהו את האש, האם למזבח החיצון, או למזבח הפנימי, ולכל שיטה כדאית לה, הייתה זו טעות. הם רצו לעלות בהשגת חכמת האלוקות לא באופן הדרגתי אלא בקפיצה. היה להם להט לדבקות אלוקית.

תנא אחד אומר שהם נכנסו למקדש שתויי יין. מסביר רבי יונתן אייבשיץ, שאין הכוונה שהם ממש שתו יין, הרי חתן ביום חתונתו צם כדי לשמור על צלילות דעתו, וזו היתה חתונה של כלל ישראל. וכי אלו שהיו אמורים להנהיג את הדור לאחר משה ואהרן, יתנהגו בקלות ראש כזאת כמו שתית יין העלולה לשבש את צלילות דעתם? אלא "שתויי יין" הכוונה שהם היו בבחינת 'שיכורים' מרוב להט ודבקות רוחנית. הם ניסו להשיג השגות

תרנגול הודו קשור בציצית

הרב מנחם פורשין - ראש מכון פוע"ה

ישנו קרום פנימי הניתן להסרה. 4. אינו דורס - דריסה היא, כנראה, דריסה מהירה של הציפורן. 5. אינו דר בין הטמאים.

לכך, ניתן להוסיף סימן לגבי הביצים: כל שצד אחד של הביצה כד (עגלגל) והצד השני חד - טהורה. בית ראשיה כדן או בית ראשיה חדין - טמאה. חלבון מבחוץ וחלמון מבפנים - טהורה. [ראה בהרחבה בספריו הנפלאים של הרב פרופ' ימ לוינגר].

באופן מעשי, אנו יכולים לאכול רק עופות שיש לנו עליהם מסורת שהם עופות נאכלים (חולין ס"ג). מקובל לומר כי תרנגול ההודו הוא עוף שמוצאו ממרכז יבשת אמריקה וכאשר התפשט לאירופה יצר את הפולמוס הנ"ל, שהיה לא נאכל ע"י אבות אבותינו. דבר זה, עורר את השאלה האם ניתן לומר שעוף דומה אך בממדים גדולים יותר כלול במסורת. הברירות שהזכרנו לעיל התירו אותו באופן מעשי. ועל כך כבר נאמר - "הודו לה' כי טוב..."

יש לציין שבמקביל דנו הפוסקים בעופות שונים שמוצאם מאנגליה או מקפריסין ולמעשה אין כוונתם על תרנגול הודו [ראה דברי ידידינו פרופ' זוהר עמר ב'בדד' תשס"ג ובשאר ספריו].

אם גם לכם יש מידע מעניין בנושא אשמח לשמוע: pvpuah@gmail.com

הקדוש - שאין לאוכלו כיון שראה אחד מהם דורס. (ראה "ספר זכרון" להרב מאיר יואל ויגודר ליעדז תרצ"א ו'ערוגות הבשם' עמ' קעב).

בפרשת השבוע, נמנים העופות הטמאים הכתובים גם בפרשת ראה. כל עוף שלא נמנה עם העופות האסורים (ואינו נכלל בתוספת של "למינה") הרי הוא מותר. דרכה של תורה למנות את המועט לפיכך נראה - שמרבית העופות מותרים. כיום,

מודעת הרחוב הזו הפכה לבדיחה היסטורית נשכחת וה'שואל ומשיב' היה ונשאר גדול עולם - שאנו נעזרים בהיתריו החשובים.

קשה לנו לזהות את המינים האסורים, במיוחד שחלקם נדירים. דבר זה כנראה הביא את חכמינו לקבוע סימני טהרה. אך נשאלת השאלה מדוע התורה לא נהגה כן? על כך אשמח לשמוע מכם. סימני הטהרה שנמנו במשנה בחולין נט, הם: 1. אצבע יתירה - "זו אצבע הגבוהה שאחורי האצבעות" (רש"י). 2. יש לו זפק - מקום בו נאגרים ומתרככים הגרעינים לפני הגיעם לקורקבן. 3. קורקבן נקלף - מעל מערכת השרירים של הקורקבן

מספרים שבעיר למברג (לבוב), במסגרת הפולמוס הגדול נגד תרנגול הודו, תלו פשקווילים נגד הרב י"ש נתנזון המוכר יותר כבעל ה"שואל ומשיב".

כידוע, בדורות הקודמים, רעשה אירופה בדבר כשרותו של התרנגול הודו. יש שטענו שאי אפשר לכלול אותו במסורת המקובלת על היתר אכילת תרנגולים כיוון שהוא שונה בגודלו ובצורתו באופן משמעותי. הרב נתנזון ערך בירור מקיף בענייניו, ובעוצמתו הגדולה התיר את אכילתו. היתר זה הצטרף להיתריו הנוספים לגבי שימוש בציצית מכונה ובמצות מכונה. באותם ימים יצא גם קול נגד אחד השוחטים בעירו שאינו ראוי לתפקידו. גם כאן, ערך ה'שואל ומשיב' בירור, וטען לכשרותו של השוחט. מקבץ ההיתרים לא הניח את דעתם של הקיצוניים והם תלו פשקוויל שבו נכתב: "יקחו תרנגול הודו, יקשרו אותו עם ציצית מכונה, יתנו לו לאכול מצות מכונה ויתנו לשוחט הזה לשוחטו אז נראה אם הרב נתנזון יהיה מוכן לאכול את כל ההיתרים שלו ביחד".

מודעת הרחוב הזו הפכה לבדיחה היסטורית נשכחת וה'שואל ומשיב' היה ונשאר גדול עולם - שאנו נעזרים בהיתריו החשובים.

היתר התרנגול הודו התקבל בעם ישראל, אך מסורת בידי משפחת הורביץ - צאצאי השל"ה

קליית גת זה עונג שבת

שבת

שלום

רק טוב יצא לך מזה

אנחנו בקליית גת בוחרים עבורכם את הפיצוחים הטובים ביותר, קולים בשיטה ייחודית השומרת על שפע הוויטמינים והמינרלים ואורזים הרמטית מיד לאחר הקליה. אתם נהנים מפיצוחים טעימים, טריים ופריכים, שעושים לכם עונג שבת למהדרין. קליית גת - והפיצוחים נחטפים עוד לפני שהספקתם להגיד... שבת שלום!

בהשגחת הבר"ץ
ירושלם
התורה והמצוה

מיוצר ומשווק ע"י
ES
ליימן שליטר
השם שמאחורי האיכות

שאלה

אני מתכנן להרשם ללימודים אקדמאיים. באוניברסיטה הקרובה לביתי לומדים יחד גברים ונשים. יש לי אפשרות ללמוד במקום רחוק יותר ושם יש מסלול נפרד אך התואר שם לא "נחשב" כמו התואר במסלול הנפרד. שאלתי: האם יש איסור ללמוד גברים ונשים יחד? האם זו המלצה ללמוד בנפרד? מה נכון לעשות?

תשובה

החיים כיום בקרב הציבור שאינו שומר תורה ומצוות, בנויים על נסיון לקיים "שיוויון" בין גברים לנשים. "ביטול המגדריות", כך זה נקרא. אני תמה על כך, בשאלת תם: וכי יעלה על דעתם שהגברים יהיו בהריון, כמו נשים? זו רק דוגמא אחת להבדל ביולוגי בין אלה לאלה. כאשר מבטלים את המגדריות, עולות הצעות כמו "ברית הזוגיות", למרות שמעולם לא ראיתי ששני גברים או שתי נשים יכולים להביא ילד לעולם. קשה להתווכח ולהוכיח את השגיאה בדיעות אלה, מפני שציבורים שלמים החיים לאורו של כוח הדמיון, כל הוכחה שכלית היא מהם והלאה. כח הדמיון דוחה ומבטל כל הבנה ודעת. ומכאן, לחינוך. מערכת החורטת על דגלה את ביטול המגדריות, ושיוויון מלא בין גברים לנשים, אינה יכולה להניב פירות טובים. את פרי הבאושים של חינוך זה אנו אוכלים במגרשי הספורט, עם אלימות ומשטרה, כאשר אינו מעלה בדעתו לפגוע "חלילה" במוסד המקודש הנקרא: מגרשי הספורט. אם יעלה בדעתו של

מישהו לסגור את מגרשי הספורט לשנה, ובאותה שנה להחזיר חינוך לערכים, לאהבת הטוב ושנאת הרע וכד', הלא יסקלוהו. כי ברור לכולם שבלי הצתת הדמיון של הספורט, אין קיום לאומי. כל זה, כאמור, חלק מהשתלטות הדמיון על חיינו. אם נבחן את דרכה של תורה, נמצא את הבריאות הנפלאה שיש בחיינו, כאשר

כאשר נפגשים כמה פעמים בשבוע, כותבים עבודות משותפות וכד', נוצר קשר, מחוץ למסגרת המשפחה. ממילא הדמיון פורח, והדבר צופן בקרבו רעות רבות.

"איש על מחנהו, ואיש על דגלו". הגברים עסוקים איש איש בתפקידו ובפעולתו, והנשים עסוקות כל אחת בתחומה. בתוך הבית היהודי, שם נפגשים הבעל ואשתו, אחים ואחיות, ושם מסולקות מחיצות רבות, האהבה בין כולם

פורחת, אהבה בריאה שבין כל חלקי המשפחה, אהבה הבנויה על קשר אמיתי ולא קשר דמיוני. ברור שיש מפגשים בין גברים ונשים בכל מהלך החיים. הקופאית בסופרמרקט עושה חשבון גם לגברים, ופקיד הבנק משרתת גם את הנשים. אבל זהו קשר קצר, מפגש מזדמן, לא קבוע.

במקומות עבודה הקשר הרבה יותר רציף, חזק יותר, ולמרבית הצער אכן יש פגעים לא מעטים, מתוך עבודה משותפת. גם לימודים משותפים, יוצרים בהכרח קשר. כאשר נפגשים כמה פעמים בשבוע, כותבים עבודות משותפות וכד', נוצר קשר, מחוץ למסגרת המשפחה. ממילא הדמיון פורח, והדבר צופן בקרבו רעות רבות.

לכן, המלצתי החמה היא: למרות שאפשר אולי למצוא פתח הלכתי ללימוד משותף, אף על פי כן נכון ללמוד במסלול נפרד, ולדרוש יותר ויותר פתיחת מסלולים כאלה, כדי להחזיר את הבריאות הלאומית שלנו למקומה ■

קרן ישראל לנפגעי חוט שדרה
The Israel Foundation for Spinal Cord Injuries
ליקדם היטל, הריפו והשיקשק של חייל צה"ל, אורחם נפגעי פצצות איבה מפני חוט שדרה

עשרות אלפי נכים נפגעי חוט שדרה בישראל מחכים לבשורה המדעית שתשנה את עתידם.

הצטרפו למאגר החברים בקרן יחד, יש לנו כוח לשנות!

| info@ifsci.co.il | www.ifsci.co.il

טל: 02-5350900 רחוב שטנר 3, גבעת שאול, ירושלים 91341
פעולותיה של הקרן כעמותה רשומה מתאפשרת הודות לתרומות ולמתנדבים

**תנו
לעצב
להחלים**

במלאת 10 שנים להירצחו של יקירנו ר' גדעון ליכטרמן הי"ד
נתייחד עם זיכרו,

א"ה ביום שני כ"ח ניסן (8.4.13) למנינם
במקום הפיגוע - צומת כביש אלון - בשעה 17.00
לאחר מכן נעלה לשוב אחיה ונחנוך מקווה טהרה לגברים על שמו.
דברים לזכרו יאמרו במרכז המבקרים.

אוטובוס יצא מחיפה ויעבור דרך תחנת הרכבת "סגולה"
פרטים בטל. 050-4785520

היו איתנו.

בית הישוב אחיה

משפחת ליכטרמן

ביום ראשון ד' אייר (15.4.13) נקיים א"ה אזכרה בבית העלמין
"שדה יהושע", בשער ברוש, בחיפה.

**חנוכה
מקווה טהרה לגברים
בישוב אחיה**

לע"נ הקדוש
ר' גדעון ליכטרמן הי"ד

שיחות רבות שניהלתי עם בחורים ובחורות בתקופת הדייטים נסובות על השאלה האם להיפגש ו/או להמשיך עם בחור/ה. אצל חלק מהבנות הטיעון לפסול הצעה נשמע בערך כך: "כבר סיימתי שנתיים שירות במקום חשוב ומשמעותי, עוד שנה של מדרשה, סיימתי תואר ראשון ושני, במקביל התנדבתי/עבדתי ועוד - ואת רוצה שאצא עם בחור ש"רק" סיים הסדר, ולא היה "משהו" בצבא או בישיבה?"

ומצד הבחורים: "אני הרי בחור חשוב בישיבה ו/או הייתי מפקד בצבא, תרמתי בהתנדבויות, אמרו עלי שאני יכול להגיע לגדולות - ואת מציעה "סתם" בחורה רגילה שלומדת חינוך?" ובדומה לזה בהמשך הדרך בתקופת הדייטים: הטיעונים החוזרים ל"הפסקה" נשמעים בערך כך: "לא נראה לי", "לא מה שחלמתי ודמיינתי", "לא התחבר לי", וכו' וכו'. פעמים רבות אין הצדקה אמיתית להפסקה ההיכרות, ואין סיבה טובה לניתוק. וכך עוברות ההצעות והשנים - ונהיה עוד יותר קשה לוותר על "חלומות". שיחה זו מתקיימת בגירסאות שונות, אך המשותף לכולן היא האמירה של "אני לא מוכן להתפשר", הנובעת לדעתי מתחושה ש"אני יכול לקבל יותר".

כולנו עסוקים רבות במציאת ה"אשמים" לבעיית הרווקות בציבור הדתי לאומי. אך במקום לחפש אשמים, אבקש לפנות אל הקבוצה האחראית ישירות להחלטות להתחתן: הרווקים והרווקות בעצמם.

אמירה זו נאמרה כבר מזמן - או ליתר דיוק - לפני כשלושת אלפים שנה על ידי נדב ואביהו בניהם של אהרן: "ר' לוי אמר שחצים היו - הרבה נשים היו יושבות עגומות ממתנות להן. מה היו אומרים, אחי אבינו מלך, אחי אִמְנו נשיא, אבינו כהן גדול, אנו שני סגני כהונה, אי זו אשה הוגנת לנו". (ויקרא רבה (מרגליות) פרשה כ)

גם הם טענו כי הם לא יכולים להתחתן בגלל ש"אין בחורה מספיק טובה בשבילנו". ייתכן - אני מעלה אפשרות - שבבסיס התיאור הנ"ל נמצא המדרש לעיל. שני הצדדים משוכנעים ש"מגיע להם" משהו "יותר טוב", ולכן ממשיכים לחפש. מאחורי השאלה "למה להתפשר?" עומדת הנחת היסוד ש"לי מגיע מושלם", ולכן לא אוותר על האדם המדויק אותו אני מחפשת, וכל מה שפחות מזה כבר נקרא "להתפשר". האמת - שהנחת יסוד זו מטעה ומפריעה לאפשרות המעשית של נישואין מאושרים. הרי אף אחד ואף דבר בעולם אינו מושלם, ולכן הציפיה לקבל "בדיוק" - אינה במקומה. יש לשאוף לקבל אדם טוב עם מידות טובות שיחד איתו/ה יוכלו להתפתח ולבנות משפחה דווקא מתוך סוג של חוסר שלמות. פאזל שלם נבנה דווקא מחלקים לא מושלמים, שכל חסר מוצא את ההשלמה אצל השני.

כולנו עסוקים רבות במציאת ה"אשמים" לבעיית הרווקות בציבור הדתי לאומי. אך במקום לחפש אשמים, אבקש לפנות אל הקבוצה האחראית ישירות להחלטות להתחתן: הרווקים והרווקות בעצמם. לא מדובר בציבור חרדי שבו להורים תפקיד מכריע בהחלטות עם מי לצאת ועם מי להתחתן. בציבור שלנו הרווקים/ות הם השומעים את ההצעות, הם המחליטים עם מי לצאת, והם המחליטים מתי להמשיך ומתי להפסיק. בידיהם גם להחליט לשנות כיוון חשיבה ולהיות יותר מכילים ומקבלים את חוסר השלימות של אחרים. התמקדות בטוב אצל האחר היא תמיד החלטה נכונה. ■

ר' יהודה גולדשטיין, גבאנו המסור ומשפחתו היקרה
ניחומים בהסתלקותו של אביכם הדגול

רבי אברהם יעקב זצ"ל
גבאי בית המדרש של האדמו"ר הלבשרטם שליט"א, במשך עשרות שנים

מנחמים בלב כואב
הרב נריה גוטל שליט"א רב **קהילת רדליך**, ירושלים
ומתפללי בית כנסת **רדליך**.

פירוט: ישראל

**הכי טבעי
שיש**

**1,000
הנחה
לחמש הנרשמות
הראשונות**

חדש! בית ספר לרפואה משלימה במכללת אורות ישראל

בואי ללמוד נטורופתיה - שיטות ריפוי טבעיות המשלבות
ידע מדעי מודרני עם רפואה טבעית ומסורתית, ברוח יהודית

בואי ללמוד באורות ישראל מקצוע מאתגר ומתפתח
ותוכלי ליהנות מכל היתרונות של מכללה מובילה

בית הספר לרפואה משלימה היחיד ביו"ש
מסלול ארבע-שנתי | תעודת נטורופתית בכירה
בהנהלת הנטורופתית שרה בר אשר

לפרטים ולהרשמה: 1-800-500-210 | ponim@orot.ac.il

שאינו מוטל בספק, הוא העובדה שאני קיים; שהרי עצם העובדה שאני חושב ומטיל ספק, מעידה על קיומי, שאם לא כן מיהו זה המטיל ספק? ומכאן למסקנה המפורסמת: אני חושב, משמע אני קיים. אבל אם אני

קיים, מה הסיבה לקיומי, ולקיומה של כל המציאות שאני רואה וחווה? לא סביר שאני יצירתי את עצמי, ובראיתי בעצמי את כל העולם. אפילו ספקן מובהק יתקשה להאמין בכך. לכן חייבים להניח שבנוסף אלי, קיימת ישות נוספת, שהיא יצרה אותי ואת כל שאר הדברים שמסביבי. ישות זו הינה אלוקים.

נמצא אם כן, שגם הספקן הקיצוני ביותר, עדיין חייב להאמין בשני דברים בוודאות: בקיומו שלו, ובקיומו של אלוקים. אין זה משנה מה טבעו האמיתי של העולם, האם הוא נברא לפני מיליארדי שנים, אלפי שנים או עשר דקות, או אם הוא בכלל רק אשליה בתוך הראש שלי. מה שבטוח הוא שחייב להיות כוח שיצר אותו, או גרם לי לחוות אותו, וכך זה יכול

היום זה באופנה להיות ספקן. בד"כ מקובל לחשוב, שחשיבה ספקנית מערערת את האמונה בקיום האל. אך למעשה ההפך הוא הנכון - קיום האל הוא אחד הדברים הבודדים, שהוא כל כך ודאי, שאף ספקנות לא יכולה לערער אותו.

מדוע? את זה כבר הוכיח דקארט, אבי הפילוסופיה המודרנית. אם אנו מתחילים להטיל ספק באמונות ובדעות, הרי שכל האמונות שלנו על המציאות החומרית יתפוררו מהר מאד: אולי העולם לא באמת קיים, אלא הוא רק חלום או "מטריקס" בתוך הראש שלי? אולי הוא נברא רק לפני עשר דקות, והזיכרונות שלנו מזויפים? אולי האנשים האחרים הם בעצם דמויות וירטואליות? אין שום דרך לסתור את הטענות הללו, וממילא כל קיומו של העולם מוטל בספק - וכך גם כל התיאוריות המדעיות הקשורות אליו. גם הידע שלנו מוטל בספק. אולי מישוה משבש לנו את פעילות המוח? אולי הוא גורם לנו להאמין בשקר? גם את הטענות האלה אי אפשר להפריך. הדבר היחיד

להיות רק אלוקים. המסקנה היא, שחשיבה ספקנית יכולה אמנם לערער את האמונה בתיאוריות מדעיות, בקיומו של העולם המוחשי, בכל מיני רעיונות ודעות - אבל לא את האמונה בקיום האל, שהוא הסיבה לכל הקיים. המפץ הגדול, האבולוציה, תורת הקוואנטים - כל אלה השערות בלבד; אבל בין אם הן נכונות ובין אם לא, אלוקים קיים בהכרח בתור הסיבה לכל התופעות. זוהי וודאות מוחלטת שנשארת בתוקף מול כל הספקנות שבעולם. ■

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

לראות את שבע השמיניות של הכוס המלאה

ביום ראשון של חול המועד, בעליה ההמונית והמסורתית כבר, אל חורבות הישוב חומש, פגש בי יהודי יקר שעוקב כנראה אחר מאמריי. בבגדי חג הוא חיזק את ידיי אך ביקש שאכתוב גם על דברים טובים. "אני יודע שמה שאתה כותב זו כנראה האמת ושהמצב בתחום הקרקעי באמת קשה", נאנח בן שיחי, "ובכל זאת, זה ממש מדכא אז תנסה בבקשה לכתוב גם על דברים טובים". האמת היא שבן שיחי באותה שיחה חטופה ממש צודק והעובדה שהדברים נאמרו באירוע חגיגי על חורבות חומש - לכאורה דבר והיפוכו - הפכה אותם לעוד יותר מעוררים.

קחו למשל את האירוע הזה בחומש. אפשר להתבונן עליו בעצב - אחרי הכל כבר שבע שנים שהישוב חרב. בצעד מושחת הורה איש שאינני רוצה לכתוב את שמו מעל דפיו של עלון שבת על הריסתו ועל גירוש תושביו, וכבר למעלה מארבע שנים שממשלת ימין לא מוצאת את האומץ לתקן את העוול ולאפשר את החזרה לחומש. מנגד, אפשר וצריך להתבונן על האירוע הזה באופטימיות, שלא לומר השתוות, לנוכח ההתמדה והמסירות של קבוצה קטנה ואידיאליסטית שנאחזת כבר חמש שנים באדמת המקום ולא מרפה. בקיץ ובחורף, בעימות ובמרדפים בלתי פוסקים מצד שליחיהם של אלו שמסרבים להכיר בטעות ולהורות על תיקונה. כאן המקום להעלות על נס ולחזק את רבני ותלמידי ישיבת חומש, את וועד מתיישבי השומרון ואת המועצה האזורית שומרון, שמראים לנו תקווה מה היא, אמונה מה היא, סבלנות, עקשנות והתמדה מה הן. בלי

להתייאש, בלי להרים ידיים, עם אורך נשימה והמון המון אופטימיות ועין טובה. ובטוחים אנו שסוף האמת לנצח ועוד יינטעו כרמים וייבנו בתים בהרי חומש, שא-נור וסביבותיה. רגבים אכן עסוקה במלחמה ברע. בתפקיד הספציפי שלנו אנחנו מתמקדים בבעיות ובכשלים, אבל לא חלילה כי הם מהווים את עיקר התמונה אלא כי התפקיד שנטלנו על שכמנו הוא לתקן אותם, ותיקון כידוע עובר דרך 'הכרת החטא' - יצירת מודעות לבעיות, התרעה עליהן ודרישה לתיקון. כמי שקוראים

ההתיישבות גדלה ומתפתחת, מדינת ישראל צועדת בחזית הטכנולוגיה והתעשייה, עולם התורה לסוגיו ולגווניו הולך ומשתכלל, תהליכי תשובה והתקרבות ליהדות ולמסורת, מעצמה של חסד ממלכתי כפי שלא היה בעם ישראל מעולם זו מדינת ישראל האמיתית.

איתנו את השטח במדור הזה ולומדים על פעילות של רגבים, אתם נאלצים לפגוש איתנו את הצדדים הפחות טובים במדינת ישראל, את המשבר בזהות היהודית והציונית שעובר על רשויות השלטון של המדינה, בדגש על המערכת המשפט, את אבדן הבריאות

הלאומית הטבעית ואת הקשיים הנובעים מכך בהגנה על מדיניות קרקעית ציונית. אבל חשוב שזו לא תהיה הפריזמה היחידה, וגם לא העיקרית, שדרכה נפגוש את ראשית צמיחת גאולתנו. האמת היא שיש לנו ארץ נהדרת, ולא כמליצה, יש לנו עם נהדר ומדינה נהדרת. האמת היא שאנחנו הולכים ומתקדמים במעלה הגאולה וניתן לראות את זה בחוש. ההתיישבות גדלה ומתפתחת, מדינת ישראל צועדת בחזית הטכנולוגיה והתעשייה, עולם התורה לסוגיו ולגווניו הולך ומשתכלל, תהליכי תשובה והתקרבות ליהדות ולמסורת, מעצמה של חסד ממלכתי כפי שלא היה בעם ישראל מעולם - זו מדינת ישראל האמיתית.

וככל שהשכינה הולכת ושובה לציון, גדלים גם המקטרגים והמעכבים ומתאמץ ה'סטרא-אחרא' לעכב את הגאולה. מקובלנו מהגר"א שזה מקור הקשיים הרבים המלווים את תהליך הגאולה, זה מקור האתגרים שאנו נדרשים להתמודד איתם ברגבים ובדור הזה בכלל. אז האם זה אופטימי או פסימי? ב'הפוך על הפוך' אפשר להסתכל על הרע ולאמוד דרכו את הטוב. ככל שנפגוש בקשיים גדולים יותר נדע שאנחנו קרובים יותר אל המטרה. ככל שנראה את הרע מתאמץ יותר להפריע נדע בוודאות שגם הוא כבר מבין שקיצו קרב. ובכל זאת, בכדי להיענות לבקשתו של בן שיחי מחומש אשתדל בלי נדר להקדיש את הטורים הבאים, סביב ימי התקומה הבאים עלינו לשלום, להארת נקודות של טוב. נתחיל בלאחל לכולנו קיץ טוב ■

חוזרים לשורשים

מרכז חינוכי דרך ארץ הוקם לפני כשלוש שנים, במטרה להוות אבן שואבת לתיירות מסוג חדש – תיירות חקלאית יוצרת. המרכז פועל בדרך ייחודית של רתימת הבאים בשעריו לחוויות עשייה, פיתוח והובלת תהליכים בגליל באמצעות עבודת כפיים פיזית, המהווה בסיס לעיבוד ודיון משותף על נושאים מגוונים – החל ממנהיגות, ציונות, חלוציות, ועד מקומו של הפרט בקבוצה ובחברה.

המרכז פועל מתוך תפיסה לפיה תולדות הארץ נכתבו מתוך הנופים, העמל והעשייה היומיומית של תושביה לאורך הדורות וההבנה כי יכולתנו להוביל תהליכים עתידיים נגזרת מחיבור אל השורשים ואל התנאים הפיזיים שמכתיבה הארץ. מטרת המרכז הינה להציף תחושות ורגשות העולים מחיבור בלתי אמצעי לנופים לאדמה, מתוך מאמץ ועמל, יצירת יש מאין, ותחושות הסיפוק הטמונה בעשייה למען מטרה נעלה משותפת. העמל המשותף, החוויה האישית וההעצמה המתקבלת מעמידה במשימה, מאפשרים דיון כן ועמוק בנושאים שאיבדו מזהרם, אך לא מחשיבותם, כגון עשייה, נתינה, עמל, משמעות ושליחות. המרכז הוקם לזכרו של רס"ן דניאל גומז שנפל במלחמת לבנון השנייה, ושביטא בחייו ובמותו את ערכי הנתינה ואהבת הארץ עליהם מושתת המרכז. במסגרת פעילות המרכז המשתתפים מקבלים הדרכה קצרה על הגליל ועל הנוף, והאתגרים העומדים לפתחו של חבל ארץ מיוחד זה כיום. לאחר גיבוש קבוצתי קצר (הפעלות O.D.T) המשתתפים מוזמנים לקחת חלק בעשייה למען מטרה משותפת – באמצעות עבודת כפיים. הם מקבלים כלי עבודה – טוריות, מכושים, דליים, מריצות ועוד, ומשימה משותפת עליהם לבצע תוך זמן קצוב. ניתנת הכשרת עבודה והוראות בטיחות, והמשתתפים פונים לעשייה. לאחר העבודה, ולאחר 'מנוחת היגע' בליווי תה צמחים ופיתות מהסאג, מוזמנים המשתתפים לדיון לעיבוד חווית העשייה.

לפרטים:

052-7588408

www.4galil.co.il

אלפים הגיעו בחג הפסח לטייל ביישוב איתמר

אלפים רבים הגיעו בפסח לטייל ביישוב איתמר ונהנו משלל אטרקציות, הפנינג לילדים ושוק איכרים בו נמכרו גבינות ושמן זית מתוצרת מקומית. בנוסף, זכו המבקרים לבקר וללמוד בבית המדרש החדש של היישוב "משכן אוהד" על שם אוהד פוגל ז"ל. אריה גולדברג, מנכ"ל הישיבה הגבוהה באיתמר ויוזם הרעיון ציין כי "מדובר בצורך שעלה מן השטח, באופן טבעי הרבה מהמטיילים המגיעים לאיתמר בחגים משתייכים לציבור הדתי לאומי, ושמענו רבות על הרצון לא רק לראות את משכן אהוד אלא לחוות את לימוד התורה בתוכו. מלבד זאת למשפחות שמטיילות הרבה פעמים אין מקום מסודר להתפלל בו במניין והישיבה התגייסה לסייע בעניין ותקיים תפילות מסיב לשעון לטובת המטיילים".

גילוי חדש

שמרו את התאריך

יום ראשון כט' תמוז 13/07/07
כנס צהר השנתי להורים

"למדי' באולפנת כפר פינס, אחרי השרות הלאומי הלכתי ללמוד תולדות ישראל, יסודות החינוך ותעודת הוראה באוניברסיטת בר אילן. זאת בנוסף ללימודים במדרשה לבנות שבאוניברסיטה. באותם שנים אף אחד בארץ לא שמע על לימודי נטורופתיה. לפני למעלה מ-16 שנים כשהיו לי כבר שני ילדים קטנים הרגשתי צורך לשנות את התפריט שלנו בבית. לשמחתי בעלי שיתף איתי פעולה באופן מלא. בשנה שלאחר מכן התחלתי ללמוד בבית ספר לנטורופתיה, ומאז, ב-12 השנים האחרונות אני עוסקת בנטורופתיה. למרות שעזבתי את ההוראה, ההוראה מעולם לא עזבה אותי ולכן אני מרצה עד היום בפני תלמידים, מורים ובכנסים למנהלים ומפקחים."

שרה בר אשר, נטורופתית מייסדת וראש בית הספר לנטורופתיה (בהקמה) במכללת "אורות ישראל"

ישראל", אומרת:
 "שלומדים במכללה
 חילונית יש מספר
 בעיות לבחורה הדתיה
 הממוצעת. ראשית,
 בשיעורים שעוסקים
 בגוף - נפש כמו דמיון
 מודרך, מדיטציה או יוגה,
 גברים ונשים שוכבים
 יחד באותו אולם כך
 שהסטודנטית הדתיה
 צריכה למצוא לעצמה
 פינה שבה לפחות כל
 אלה ששוכבות לצידה
 יהיו נשים, היא צריכה
 לחבוש כיסוי ראש שלא
 יזוז בכל מצב ובשיעורי
 יוגה היא צריכה ללבוש
 סיים רחבות ולמצוא את

המקום הכי צנוע בביתה כדי לא לעשות תנועות לא צנועות ליד הגברים. כל זה בהנחה שהמרצה היא אישה ולא גבר. ענין נוסף הוא שבקורסים של דמיון מודרך ומדיטציה, התחושה יכולה להיות על גבול העבודה הזרה. כיוון שצריך לדמיין מדריכים רוחניים, פיות, וכל מיני דברים שזרים לעולם הרוחני היהודי. כמובן שאף אחד לא יכול לחדור למוח שלנו, ותמיד ניתן לדמיין את מה שרוצים, אך התחושה הכללית היא לא נוחה. במסגרת לימודי נטורופתיה, נלמד קורס קינסילוגיה המלווה בקלפים עם קוסמים ובכל מיני דברים שזרים לרוח היהודית".

”לאשית, המרצים בקורסים שעוסקים בנושאים של גוף - נפש הם מרצים דתיים ולכן עולם הדימויים והסמלים בהם ישתמשו יהיו אך ורק מתוך עולם התוכן היהודי. שנית, כיוון שבשלב זה ילמדו רק סטודנטיות, קורסים של טיפולי מגע כמו למשל שיאצו, יועברו על-ידי מרצה ולא מרצה. בנוסף יש לנו קורס שעוסק ברפואה יהודית שיועבר על ידי מרצה שהוא גם תלמיד חכם וגם נטורופת. כלומר מומחה לרפואה משלימה. בית הספר שלנו הוא היחיד באזור המרכז ובתוך כך בשומרון שניתן ללמוד בו רפואה משלימה ברוח ה'יהודית'.”

לטובת אלו שלא כל-כך בקיאים בתחום, תעשי לנו קצת סדר. מה ההבדל בין רפואה טבעית, רפואה אלטרנטיבית ורפואה משלימה ולמעשה מה זה בדיוק 'נטורופתיה'?

”בעבר השתמשו במונח ‘רפואה אלטרנטיבית’. כלומר, רפואה שמהווה אלטרנטיבה לרפואה הקונבנציונלית. אך בעשורים האחרונים

נטורופתיה - רפואה משלימה בפריחה

כיצד הפכה הרפואה האלטרנטיבית לכמעט 'מיין-סטרים' מה זה בכלל "נטורופתיה" ומהם הקשיים בלימוד המקצוע במסגרת מעורבת. ראיון בריא עם שרה בר אשר נטורופתית וראש בית הספר לרפואה משלימה 'כריאה'

אומנם קשה להאמין, אבל עד שנות השמונים של האלף הקודם, תחום הרפואה הטבעית היה נחלתם של קומץ צמחונים וטבעונים אדוקים בלבד. בתי הטבע הבודדים, היו בגודל של מכולת קטנה ומכרו בהם בעיקר זרעים וצמחים שהישראלי הממוצע לא הכיר רובה של הספרות המקצועית בנושא היה כתוב בשפות זרות. ואת קומץ המטפלים האלטרנטיביים, ניתן היה לספור בשתי ידיים.

כיום, יותר משלושים שנה מאוחר יותר, המצב בארץ שונה לחלוטין.

יתכן שאת העניין ניתן לזקוף לזכותן של קופות החולים ובתי החולים המעניקים שירותי רפואה משלימה לכל מבוסס או אולי הזכות שמורה לבתי הטבע שעברו שדרוג והגדלה עם השנים וכיום ניתן למצוא רשתות שיווק רבות שתחום התמחותם הוא מזון טבעי, בריא ואורגני לצד תוספי תזונה כמו ויטמינים ומינרלים. סיבה נוספת שיכולה להיות קשורה לפריחת התחום, היא העובדה שמוסדות אקדמאיים רבים פתחו בעשור האחרון בתי ספר לרפואה משלימה והדרישה ללימוד המקצוע, גוברת.

מכללת "אורות ישראל" שבאלקנה הקימה בית ספר לרפואה משלימה בשם "בריאה". המחזור הראשון ייפתח בע"ה עם פתיחת שנת הלימודים האקדמית הבאה.

הנטורופתית שרה בר אשר מייסדת וראש
בית הספר לרפואה משלימה
במכללת "אורות"

תנועת בני עקיבא בקהיר

זאב ולק - מחנך ואוהב הארץ

ארץ
מכורת

למדנו להכיר את התנועה הציונית הדתית על מפעלי ההתיישבות שלה. נתברר לנו שכאוהבי ארץ ישראל ותורת ישראל כאחד מקומנו בתנועת בני עקיבא. כל פעולותינו התנהלו בעברית: הרצאות, שיחות ואף הכשרה חקלאית לקראת עלייתנו. העמדתנו שומר בשער מחשש לפגיעתם של קנאים מוסלמים. ערכנו גם טיולים לפירמידות, שם הדריכו אותנו החיילים במקלות בתרגילי קפא"פ (קרב פנים אל פנים). בתום מלחמת העולם המשיכו יעקב ברט וחבריו לטפל בעליית בחורים ממצרים. חלק הצליחו להתגנב ארצה בהתחפשם לחיילים בריטיים. עולי בני עקיבא ממצרים התערו היטב בחיי הארץ המתחדשת.

הצעיר... לימים ביקרו בבית הכנסת שלנו חיילים דתיים, שהשתתפו עמנו בתפילותינו, נטלו חלק בשיעורי התורה בבתי המדרש שלנו וכך נתחבבו עלינו. מהם

בתום מלחמת העולם המשיכו יעקב ברט וחבריו לטפל בעליית בחורים ממצרים. חלק הצליחו להתגנב ארצה בהתחפשם לחיילים בריטיים. עולי בני עקיבא ממצרים התערו היטב בחיי הארץ המתחדשת.

בשנת תש"ד שהו במצרים חיילים מהבריגדה היהודית, שפעלה במסגרת הצבא הבריטי. חיילים אלו תרמו גם לטיפול בפזורה היהודית, שפגשו בכל אתר, והכשירו רבים מהם לקראת עלייה לארץ-ישראל. חייל הבריגדה אלתר ספרא תיאר את המפגש עם אנשי בית מדרש אחד בקהיר: "...זקנים ונערים הסבו מסביב לשולחן והחכם לימד 'חובת הלבבות' בעברית ובערבית... בערב התיישבו מסביב לשולחן והתחלתי לספר להם על ארץ-ישראל באותה שעה הייתי דומה עליהם כאותו המשולח שבא מארץ הקודש ומספר להם נפלאות. ארץ שכל-כך נכספים אליה וכל-כך מעט יודעים עליה. הגעגועים נתעוררו מחדש בלבם והם מחכים לקץ הגאולה..." חייל הבריגדה יעקב ברט חש חובה לפעול בקרב קבוצת בית כנסת בקהיר, וכך כתב: "תחילה אספתי קבוצת צעירים בגיל 16-20, לימדתי אותם עברית, חומש ורש"י וספרתי להם על ארץ-ישראל. הדברים על הנעשה בארץ, על הקיבוץ, על החלוציות, היו חדשים בעיניהם והם בלעו את הסיפור בפה פעור. הקבוצה התארגנה רשמית במסגרת בני עקיבא ונוצר קשר עם הקיבוץ הדתי. במשך הימים הורחבו פעולותינו וגם צרפנו בנות לתנועה. יזמנו נשף חנוכה גדול מאד בתיאטרון הגדול ביותר בקהיר. הצלחנו למכור את כל הכרטיסים, אלא שכאן קרתה 'תאונה': הצנזורה פסלה את הצגת 'יהודה המכבי', כי היא ציונית מדי..." מעתה הבינו הבחורים כי יש לפעול גם בתנאי מחתרת, אך בכל זאת תפסה המשטרה את המועדון והשביתה את הפעילות בו. יעקב הררי, שהיה בין העולים ראשונה ממצרים במסגרת בני עקיבא, נשלח חזרה לקהיר, כדי לחדש שם את פעילות התנועה. שלמה בוקאי, שהיה באותה עת נער יהודי בקהיר, סיפר: "אנו, קבוצת צעירים בני 13-15, נתפסנו לרעיון הציוני והצטרפנו לתנועה הציונית היחידה בעיר, השומר

ארגון רבני 'צהר'

בריש גלי

ההלכה CALL

בית ההוראה 'צהר' בראשות הרב יעקב אריאל

מענה אישי טלפוני
לשאלות בהלכות
הפסח, הכנות לחג
ושאלות נוספות
ימים א'-ה' בין השעות
19:00-23:00

1-800-200-377

משפט לעם
תוכי
הרב אריאל בראלי

להחזיק תוכי זה דבר יקר. כך התברר לי כשנחת אצלי תוכי בחצר ותפסתי אותו וכמוכן רציתי לקיים מצוות השבת אבידה. מבירור שעשיתי עלה שהתוכי שווה 2,500 ₪ וההחזקה שלו יקרה. סיפור לא פשוט. שאלתי את הרב איפה אני צריך להכריז על כך וכמה זמן אני צריך להחזיק בו. ענה הרב: עליך להכריז בלוחות המודעות ובבתי הכנסת הקרובים לאזור מגוריך. מומלץ לפרסם גם באתר "אבדה" ברשת האינטרנט. בזמן שהתוכי אצלי יש לדאוג לכל מחסורו ואם ההוצאות כבדות ניתן למכור לאחר שלושה ימים. לפני המכירה יש לאסוף את כל הנתונים של התוכי ולתעד אותם. במידה ויגיע המאבד ויתן סימנים, עליך להחזיר לו את השווי של התוכי ולנכות מהסכום את עלות הטיפול בתוכי.

למשפחת כריש היקרה

איתכם באבלכם הכבד במות האם

אסתר כריש ז"ל

שנלקחה בטרם עת בחג הפסח

אשר הקדישה את כל חייה למען עם ישראל,

תורת ישראל וארץ ישראל

בבניין הארץ תנוחומו

ישראל גולדברג ומערכת גילוי דעת

תמונה אחת קצין גרמני מכה את אבי נמרצות במגרש המסדרים לעיני כל הציבור, כיוון שאבי לא הסכים לגלח את זקנו מחשש שדבר זה יוריד את מורל הקהילה ובנוסף, רצה לשמור על הזהות הרבנית שלו. הוא הוכה בידי קצין הגסטפו ולמרות שתמונה זו התרחשה כשהייתי בן חמש וארבעה חודשים בלבד, היא לא משה מזכרוני. תמונה שנייה הייתה ההתנתקות מאמא בתחנת הרכבת בפיוטרקוב, הייתי בן שבע וחצי כאשר כעסתי על הפרידה הזו ולא יכולתי אז להבין כי פרידה זו הצילה את חיי.

יום השואה בליל יום הזיכרון באופן קבוע אני משתתף בעצרת הממלכתית ב'יד ושם', בפרט בשנים האחרונות בהם אני משמש כיו"ר מועצת 'יד ושם'. לפני עלות השחר אני טס לאירופה ומוביל את מצעד החיים מאושוויץ לבירקנאו. החל מהמצעד הראשון שהיה בשנת תשמ"ח כלומר, 25 שנים לא פסחתי על מצעד חיים אחד. השנה בע"ה יצעד לצדי הרמטכ"ל רב אלוף בני גנץ והוא יהיה הרמטכ"ל השני במצעד החיים לאחר רא"ל (במיל.) גבי אשכנזי שצעד איתי לפני כ-3 שנים. בלילה אני שב דרך קראקוב לארץ ישראל. בכל מצעד חיים אני נושא דברים ואני זוכר שהתחלנו עם 700 משתתפים וכיום הגענו ליותר מ-11,000 משתתפים.

הדור הצעיר למרבה הפלא תודעת השואה הולכת ומתגברת

משנה לשנה. הייתי משוכנע בשנים עברו שהנושא ירד לתהום נשייה ויישכח אך להפתעתי ההתעניינות בקרב הצעירים ובקרב עדות שלא היו מעורבות ישירות הולכת ומעמיקה. יש כאן אצבע אלוקים שמתקיים ב'לא תשכח' עוד יותר מה-'יזכור'. גם ספרים רבים התפרסמו מאז וכן משפט קסטנר ולהבדיל משפטי אייכמן ודמניק תרמו לתודעת השואה. גם הנסיעות לגאזות ההריגה וגם העובדה שיש מכחישי שואה תורמת לאיזכורה ביתר שאת. ברגע שבאיראן הנשיא אומר שלא הייתה שואה שואל העם האיראני על מה הוא מדבר ומה זו שואה? דווקא מכחישי השואה הם אלו שתורמים לתודעה. מידי שנה אנו עורכים ב'יד ושם' סמינר לפרופסורים להיסטוריה לחוקרי השואה ולמורים מרחבי תבל בו אנו לומדים כיצד להנחיל את מורשת השואה לתלמידים ולדור הצעיר. מספר המתדפקים על דלתות 'יד ושם' גדל משנה לשנה והשנה הגיעו מרצים ומורים מ-51 מדינות בעולם כולל אסיה ואפריקה ללמוד על חקר השואה. זה אומר דרשני.

מרים מילר בעצמה לחמה בגטו ורשה ואחרי השואה, כבחורה צעירה

נדדה בין מדינות אירופה בחיפוש אחר זהות ובית. היא הגיעה לצבא האמריקאי בבוכנוולד שעזר לה להסדיר את ניירותיה ושם התנדבה בבית חולים קטן ששירת את ניצולי המחנה אשר כ-60% ממנו נפטרו לאחר השחרור. באחד הימים היא שמעה ילד קטן שצועק ואומר בפולנית 'חלקה' (לחם בפולנית), ילד רעב ללחם וחולה. מרים סעדה אותו בחוליו והאכילה אותו. רק לאחר שביתה הקריאה לה את הספר 'אל תשלח ידך אל הנער' כי היא עצמה עיוורת בשתי עיניה גלתה מן הספר כי הילד הזה הוא הרב לאו. מרים כתבה לי מכתב וכשקיבלתי אותו לידי מיהרתי לחיפה 'למגדלי אלישע' דיור מוגן כדי להודות לה על אותה העזרה שהגישה לי לפני כ-68 שנה. המפגש היה מרגש עד דמעות.

אופטימיות זהירה אני מקווה שנזכה לביאת

המשיח כי הגיע זמן הגאולה. אנחנו עם שהולך וגדל ואם ננצור את מורשת העבר צפוי לנו עתיד מזהיר.

פיוטרקוב < צ'נסטוחוב < בבוכנוולד < עתלית < כפר סבא < קריית מוצקין < ירושלים < תל אביב < נתניה < ישיבת קול תורה < כנסת חזקיהו < פונוביז' < רב בית כנסת < רב שכונה < רב עיר < הרב הראשי של מדינת ישראל <

ערב יום השואה שוחחנו עם הרב ישראל מאיר לאו רבה הראשי של תל-אביב ויו"ר מועצת 'יד ושם' על סיפורו האישי והמרגש, מהו יום השואה עבורו, זיכרון חזק שנותר בו מאז היותו בן 5, המפגש המרגש לאחר 68 שנה עם מרים מילר וסיימנו כתמיד באופטימיות זהירה.

הרב לאו (לולק) כילד בתקופת השואה

רקע נולדתי בכ"ב בסיוון התרצ"ב בעיר פיוטרקוב שבפולין כבן הזקונים של חיה (לבית פרנקל-תאומים). כשהייתי בן שנתיים ושלושה חודשים פרצה המלחמה. אבי, הרב משה חיים לאו כיהן כרב העיר והיה נצר לשושלת רבנים של 37 דורות של רבנים ששירתו באירופה מעל 1,000 שנים. בעיר הזו הוקם הגטו הראשון על אדמת פולין. אבא ואחי שמואל יצחק שהיה באותו העת בגיל 13 נלקחו לטרבלינקה ומשם לא שב. אמא, אחי נפתלי ואנוכי הוכנסנו לגטו. כשהייתי בן שבע וחצי, כאשר קרבו חיילי הצבא האדום לפולין הועברנו למחנה עבודה בצ'נסטוחוב. לאחר שהופרדנו מאמא, ברגע האחרון היא הדפה אותי לזרועו של נפתלי אחי, כי ראתה שיש הבחנה בין גברים לנשים והבינה כי בין הגברים סיכויי ההישרדות גבוהים יותר. אמא נשלחה לרוזנסבריק בגרמניה ולא שבה. לאחר שהצבא הרוסי התקרב לצ'נסטוחוב נשלחנו למחנה ריכוז בגרמניה ושוב הייתה הפרדה בין נשים וילדים לגברים בקרונות שונים. אני נשלחתי עם הנשים והילדים כשאחי נפתלי בקרונות של הגברים. באחת התחנות הצליח אחי אחרי זחילה בין פסי הרכבת למצוא אותי בקרון ולקחת אותי עימו בזחילה חזרה בין הפסים והגענו לקרון שלו ובלבד שלא יפרידו בינינו ושלא אהיה לבדי בעולם. קרונות הנשים הגיעו לברגן-בלזן והגברים נכלאו במחנה בוכנוולד. אחי הכניס אותי לשק ורק לאחר הכניסה נתגלתה זהותי ובניסיון נסיעה נותרתי בחיים בזכות של ילד פולני בשם לולק. שוחררנו בכ"ח בניסן תש"ה בידי הצבא האמריקאי בפיקודו של הגנרל פאטון.

ארץ ישראל הגעתי בגיל 8 לארץ ולאחר שהות קצרה בעתלית

(מחנה בריטי) ושהות בכפר סבא במוסד של עליית הנוער, נלקחתי אל בית דודי הרב מרדכי פוגלמן זצ"ל שגידלני עד גיל 13. באותן השנים למדתי בבית הספר של ה'מזרחי' בקרית שמואל הסמוכה. בגיל 13 עליתי לירושלים ולמדתי בישיבת 'קול תורה' בראשותו של הרב שלמה זלמן אוירבך זצ"ל לאחר מכן למדתי בכנסת חזקיהו' בזיכרון יעקב (כיום כפר חסידים) ולאחר מכן בישיבת פונוביז' בבני-ברק. לאחר נישואי לחיה, לימדתי שנתיים בתיכונים 'ברנר' ואחד העם' בפתח-תקווה והכנתי לבגרות במקצועות תנ"ך ותלמוד. לאחר מכן לימדתי בתיכון צייטלין שם לימדתי וחונכתי במשך תשע שנים ובמקביל שימשתי כרב בדרום תל-אביב ובבית הכנסת 'אור תורה'. את תעודת הבגרות שלי עשיתי באורח אקסטרני ויש לי תואר B.A בחינוך במסגרת מיוחדת לר"מים. את ההסמכה לרבנות קיבלתי בגיל 22 על-ידי הרבנים הראשיים הרב אונטרמן זצ"ל, הרב טולדנו זצ"ל וראש אבות ב"ד הרב ארנברג זצ"ל. בהמשך שימשתי כרב בבית כנסת 'תפארת צבי' בצפון תל-אביב ורב שכונה במשך כ-15 שנה. בשנת תשל"ב ביום הולדתי ה-42 נבחרתי לרב ראשי של העיר נתניה וכעבור תשע שנים באלול תשמ"ח נבחרתי לרב ראשי וראב"ד בתל-אביב יפו. בשנת תשנ"ג נבחרתי כרב הראשי לישראל לצד הרב אליהו בקשי-דרון ומתוכם שימשתי כחמש שנים נשיא ב"ד הרבני הגדול. כעבור שנתיים מתום כהונתי בניסן תשס"ה נבחרתי בשנית לרב ראשי של תל-אביב יפו, כהונה בה אני מחזיק עד היום. אני נשוי לחיה גיטה, ביתו של הרב יצחק ידידיה פרנקל זצ"ל שהיה 40 שנה רב שכונת הדרום ולאחר מכן רב ראשי וראב"ד תל-אביב יפו עד יום פטירתו. ב"ה אני אב לשמונה ילדים, כולם נשואים והורים לילדים. גר בתל-אביב.

ולהמנע מלהעביר את תכולת צלחתה לקרקע, היא למדה להשתמש בצירוף המילים החשוב: לא, לא! והיא עושה בו שימוש בכל הזדמנות. אני מבקשת להוריד אותה מהנדנדה עליה יושבת כבר מחצית השעה והיא בתגובה: "לא, לא, לא!" אני לוקחת מידיה את מכשיר הסלולר שהיא עומדת להוציא לגמלאות: "לא, לא, לא!" היא נזפת בי בטון ילדותי, וכן הלאה וכן הלאה. כך יצא שלמרות כוונתי הטובה, (עבורי לפחות) גם הקטנטונת הזו, פיתחה לה אישיות משלה והיא עומדת על שלה, כבר בגיל שנה.

אם זה כך אני מעדיפה לחזור לתוכנית הישנה והטובה, ופשוט להתחיל לחנך אותה בגיל מאוחר יותר, הרי בין כה וכה בסופו של דבר, הם מחנכים אותי...

הורי בערב שבת שגרתי) על כן פתחתי בסדרת חינוך מהירה, ובמקום לחייך כפי שהייתי עושה פעם כשפועטה בת שנה הייתה דוחפת מזלג חינוכי לתוך חריץ שמצאה בשולי הכסא, או דוחפת בתמימות

החלטתי להפעיל מעט יותר אסרטיביות בבואי לחנך את בתי בת השנה, ולייצר לפחות ילד אחד מנומס שממלא אחר הוראות בסיסיות,

מתוקה את כל המזון שעל צלחתה לכיוון הרצפה, החלטתי להשתמש באופציה הסמכותית, הרמתי אצבע מורה והודעתי לה חד משמעית: "לא, לא לא!" הקטנה מיהרה ללמוד ממני. אך במקום לציית

ילדי הקטנים הגיעו לשלב בחיים בו הם מגלים שיש להם דעה, יש להם זכויות והם מתכוונים לעשות שימוש נרחב במידע הזה. גם אני כמו כל אמא מתחילה, חשבת שאצלי זה לא יקרה: ילדי לעולם, אבל לעולם, לא יצעקו עלי שלא לומר ינבחו עלי, פשוט משום שאני לא אתן להם. כך הסברתי לעצמי בצעירותי. אלא שאז גיליתי שאותם ילדים הנובחים על הוריהם בכל קרן רחוב קבל עם ועדה, לא עושים זאת מבחירה, אלא פשוט משום שבשל איזושהי תקלה בדרך, איזושהי סטייה מהנתיב הבטוח בתוכנית החינוכית, הילד גילה שיש לו פה והוא יכול לעשות בו שימוש שהוא לא ממש לרוח.

מכיוון שכך, החלטתי להפעיל מעט יותר אסרטיביות בבואי לחנך את בתי בת השנה, ולייצר לפחות ילד אחד מנומס שממלא אחר הוראות בסיסיות, ולא חושף את קלוני בתחום החינוך ברבים (כלומר בפני

אמא יקרה

מגיע לך! מגיע לך! מגיע לך!

אורה פולק - יוצרות, המקום לאימהות מובילה, יוצרת ושמה

לצאת "לקרוע את העיר" ולרוקן את הארגון? נעשה את זה "בקטנה", בצורה עדינה אך איכותית ומשמעותית. כל אחת יודעת בדיוק מה נכון לה ולמה היא זקוקה אבל בשביל הכיף אני אתן מס' דוגמאות: * בכל הזדמנות תרימי את הרגליים על שרפרף / כיסא ותנוחי: מגיע לך לנוח. אפילו כשאת קוראת סיפור, משוחחת עם הילד, יושבת על ש.ב עם הילדה. * כשאת ברגע של לחץ / קושי תודיעי לכולם שאת מתנתקת לכמה רגעים וחוזרת חדשה בקרוב. בזמן הניתוק תשתי כוס קפה טוב, תמשיכי לקרוא את הספר שהתחלת לפני חצי שנה, תתקלחי ותתרענני, תעשי מה שעושה לך טוב מבפנים. * תפעלי כל העת ב 70%, אל תמצי את כל הכוחות שלך. תשאירי כוחות למקרי הפתעה או צורך פתאומי. כמו שצינתי קודם את יודעת הכי טוב מה נכון לך פשוט הקשיבי לעצמך.

www.yotzrotcenter.info

מיקוד וריכוז. האם את מבינה שהתפקיד הענק הזה דורש הרבה מאד ממי שחפצה למלא אותו בצורה המלאה והמשמעותית ביותר? הרי מי לא רוצה בכך? בכדי להיות מלאה וטעונה בכוחות, בשמחה, בעוצמות ובאהבה את צריכה לאפשר לעצמך להתחבר למקור חיצוני, למטען שיזרים אלייך אנרגיה, כוחות, רענונות וחדשנות. למכשירים ניידים יש מטען קטן שדוחפים לשקע והטעינה מתחילה, פשוט. אך איך מטעינים אמא? **דרכים רבות ומגוונות יש להטעין את אמא. אבל לפני הכל, אמא צריכה לאפשר לעצמה להתמלא ולהתחדש. היא צריכה לפנות בתוכה מקום שהאנרגיה החדשה תוכל להתיישב בו ולהרגיש בבית.** מקום מבפנים ניתן לפנות בעזרת הבנה שאנחנו לא כל יכולות, וזה על ידי ידיעת המקום שלי מול רבש"ע, באמצעות ענווה אמיתית. הכל נפלא! אבל... איך עושים את זה בלי לשנות סדרי בראשית ולנסוע כל שבועיים לצימר או

תסכימי איתי שלכל אימא מגיע קצת פינוק. אפילו קצת יותר מקצת. מה פתאום פינוק? לאימא מגיע פינוק, מה קרה?? אז זהו אמאל'ה יקרה, אני רוצה לספר לך משהו חשוב על עצמך. יכול להיות שאת כבר יודעת את זה אבל לא נורא, תמיד טוב לחזק ולרענן את הקיים. אני רוצה לספר לך על כמה חשוב שתפנקי את עצמך, וכמה חשוב שיהיו לך מס' אפשרויות פינוק לשלוף בעת הצורך. נתחיל קודם ב"למה" ואח"כ נגיע ל"איך". למה ראוי שאמא תזכה לפינוק? כי אמא היא הכל, כמעט הכל. אמא היא מקור הנחמה, אמא היא טבחיית וגם אופה, אימא היא סמכות ותביעה, אימא היא ידע ובטחון, אמא היא מענה וכתובת, אמא היא אשת סוד, אמא היא רצון ואמונה ועוד ועוד. אין סוף למה שאמא ממלאת בין שהיא מתכוונת לכך ובין אם לא. כל מה שמנתי לעיל דורש תעצומות נפש, דורש חיוניות ושמחה, דורש כוחות פיזיים, דורש

יוצאת מדעתה

תודה לדובי פרקש על הרעיון. ציירה: תיקי עזרי

המדור מוקדש לכל המתאסרים בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדיונות בדייטים? **גם לכן** נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלך, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיונות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

שאלה:

אנחנו משפחה נורמטיבית, יש לנו חמישה ילדים, עובדים במקצועות חופשיים, עד לאחרונה חיינו בשלוה ובשגרה. אולם יש לי תחושה שהמחשב והאינטרנט משתלטים על חיינו. בעלי חייב להתעדכן בכל רגע נתון במה שקורה, וכמובן, גם להגיב לכל מיני פורומים. אני מרגישה שהוא אינו קשוב לילדים, אפילו בארוחות ערב הוא באיפיון... הוא נמצא שעות במחשב, אנחנו לא מעניינים אותו. יש הרבה מריבות, הבית שלי מתפרק - איך להציל אותו?

תשובה:

רבים ודאי מנענעים ראשיהם בהסכמה, ומודים שגם אצלם חל שינוי בעקבות המיחשוב. ואכן, האינטרנט - גם אם יש בו חסימות והגנות - הוא עדיין מושך ומפתה, ויש רצון כל הזמן להיות בעניינים, ולענות ב"זמן אמת" ולא באיחור של כמה שעות. מחקרים מראים שגברים נוטים להימצא יותר שעות באינטרנט מנשים! לאחרונה, הוגדרו שהתמכרות לאינטרנט תחשב כהפרעה נפשית לכל דבר, ולכן, יש צורך בטיפול! אחד המחקרים שנערכו בתחום הראה, כי אצל הסובלים מהתמכרות לאינטרנט יש שינויים במוח ויש לעניין השפעה על ריכוז שכלי, על הקשב ועל התחום הרגשי. פעמים, גם הילדים בבית מחקים את התלות במחשב, והם עלולים לשלם מחירים חברתיים, לימודיים והתנהגותיים. מריבות וויכוחים ביניהם - בעיקר ליד הילדים - לא יסייעו לעניין, להיפך, עלולות להיווצר קבוצות

אפשר יחד לקרוא מחקרים בעניין ולנסות להגיע להסכמים על שעות ביום שהמחשב וכל שאר המכשירים כבויים. למשל, זמן ארוחת ערב ו/או זמן ההשכבה של הילדים.

לילדים לפגוש הורים פנויים ומקשיבים רק להם! הרי יש לכם מטרה משותפת שטוב להזכיר אותה - אתם רוצים לגדל ילדים בריאים ושמחים בבית עם זוג הורים משמעותיים. סוגיית האינטרנט, המינון, וכמובן, התכנים והאתרים שנכנסים אליהם סבוכה מאד. אין ספק שאם המצב מחמיר, ונראה שיש תלות במחשב עד כדי התמכרות, יש צורך בטיפול, ויפה שעה אחת קודם! ■

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

עין אל קצעה - ליד גבעת אסף

בריכה מקורה בגודל 33'x70' ובעומק 2 מטרים, גם בסוף הקיץ. מים צלולים ביותר. **אין מגיעים:** נוסעים על כביש 60 לכיוון בית-אל ובצומת גבעת אסף פונים לבית אל מערבה). עוברים עיקול גדול שמאלה ואת הפנייה לפסגות וממשיכים עד שרואים את המעיין (מבנה מרובע עם כתובת "נ נח") מצד ימין של הכביש (קצת לפני העיקול ימינה לבית-אל).

עונה מועדפת: כל השנה
מרחק הליכה מהרכב: 70 מטרים
איזור: בנימין (מפת סימון שבילים מס' 5-6 בקעת הירדן ומזרח השומרון)
מעיינות נוספים באיזור: עין דהרה, עין שיבן, עין דח"ש
מתאים ל: חובבי מעיינות, בני-אדם, בעלי-חיים וצמחים. לא מתאים למשפחות עם ילדים קטנים (אלא אם כן באים בלי הילדים) ולאנשים עם סירות פדאלים אבובים, הם לא עוברים בפתח (לא האנשים, הסירות והאבובים...).

מאחורי ההר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

גילוי לב

תגובה לגילוי לב משבוע שעבר

לכל מאן דבעי, רצינו להודיע קבל עם ועולם שאנחנו מתחננים. הסכמתי. קראתי כבכל שבת, את הפינה האהובה עליי 'גילוי לב'. ראיתי את שמי מתנוסס, בכותרת המכתב. ליתר ביטחון התיישבתי. התחלתי לקרוא את המילים, הרגשתי שאני נוחתת על ענן. סרט של ממש. חיכיתי לרגע ההצעה כבר מספר ימים ומשבוששה לבוא דאגתי. הצלחת להפתיע אותי בגדול ואין מאושרת ממני. אני התרגשתי מהמילים שכתבת ובכיתי משמחה. דמעות של אושר. אני כל כך שמחה ומאושרת על הטוב שנפל בחלקי, עליך. אני אסירת תודה לבורא עולם ולך ארוסי אהובי. מאחלת לשנינו זוגיות, שמחה, יציבה, בריאה ומאושרת.

היא.

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב

חידת השבוע

בפרשת "שמיני" בפסוק לפני השמיני - בדברי משה לאהרון הוא אומר לו ברון, דבר שהוא לא שוכח בקשר למזבח. ובמילה הראשונה משמאל לימין תוכלו ראו, אליכם להזמין!

תשובות מהשבוע שעבר

החילה

הזוכה: ישי רימון קרית מלאכי 35

פֶּאָב הוא הִזְדְּמָנוּת לְהֶרְפֵּא

מיום שֶׁדָּרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִגְעַלְו שְׁעָרֵי תְּפִלָּה... שְׁעָרֵי דְמִיעוֹת לֹא נִגְעַלְו. שְׁנֵאֲמַר 'שְׂמִיעָה תְּפִלָּתִי ה' (וּבְרִכוֹת לְבָא). אִם לֹא נִגְעַלְו שְׁעָרֵי דְמִיעוֹת, לִמָּה צְרִיכִים שְׁעָרִים וּמִגְעִילִים? אֵלֶּא אִם פֶּא טַפֵּשׁ וּבֹכֵה עַל שְׂטוּתוֹ, מִגְרִים אוֹתָם.

מדרש ב-ZOOM אלעזר אמתי

תורה-מן

מאת
יוסי שחר
פרק 48

הערות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

זה היה בשעה שתורה-מן התכוון לארוחת הצהריים...

ה'! פתחו פיצריה חדשה. אולי אלץ לאכול שם ואם אומר דבר תורה ואעשה דמיון! זה יהיה נפלא!

פיצריה חפ"א
הפיצה אנחנו מחנכים לזה!!

אלא שאן, זירה תורה-מן את המוכרת ופניו חפז...

חפ"א? אתה מוכר פיצות?!

כן!

אפילו יש לי תעודת כשרות! אך תוקפה פג לפני שנה... תה חת חת!

אני סוחר עלץ חפ"א! רק אלץ ליטול יד"ם. אני מזמין שני משולשים. מענ"ן מה הוא זומם?...

ליטול יד"ם? עזוב אותך!!! זה "מזונות"!

תורה-מן הבין שהפ' ניסה להפילו למלכודת והניב מיד!!!

השתגעתי?!

"מזונות" על פיצה כשאני קובע סעודה? הרי אני הולך להתח"ב בברכת המזון מהתורה!

אוי... חשבת שלא תשים לבו

תורה-מן כיכר את חפ"א בתוספת וזיתים ופירר להסתלק מהמקום המפוקפק...

בום!

אבל אני לא אוהב זיתים!!!

מתי מברכים מזונות על לחמניות "מזונות"

על מאפי בצק החשובים כלכם (כגון, בורסק, בייגל, פיצה) יש לברך פעמים רבות "המוציא" וליטול יד"ם כלכם גמור.

את ברכת "מזונות" נברך עליהם רק כאשר מתקיימים שני תנאים: 1. לשו את הבצק שלהם במרכיבים הדומים לעוגה (כגון, הרבה מרגרינה, הרבה מי חלב, הרבה סוכר וכו') וטעמם של המרכיבים הנ"ל מורגש במאפה (לספרדים - אפילו מורגש מעט [כמו בחלה מתוקה] לאשכנזים - רק במורגש באופן חריג [כמו במלוחות/עוגה]). 2. לא קבע עליהם סעודה.

ומהי קביעות סעודה? אשכנזים (משנ"ב) - אכילה שאדם רגיל לשבוע ממנה כסעודה (כגון, האוכל "לחמנית מזונות" כארוחת ערב לשבת, ואפילו שבע רק כי אכל גם תוספות כגון, סלט). ספרדים - אכילה של משקל 230 גרם ומעלה.

וכשיש ספק, טוב שיטול יד"ם, איכל מעט לחם ויצא מהספק.

תודה תורה-מן! מה הינו עושים בלעדך!

תודה תורה-מן!

פותחים חשבון במסד ויוצאים למסע מורשת מרתק
 כרטיס כניסה משפחתי V.I.P. חינם
 לאתרים נבחרים ברובע היהודי
 בעיר העתיקה, בירושלים

בכפוף לתקנון המבצע

אנחנו במסד מאמינים שכדי שתוכלו לחנך את דור העתיד, אתם צריכים ראש שקט מדאגות.

אתם מוזמנים ליהנות מכל היתרונות שהופכים את מסד לבנק הכי כדאי, הכי משתלם ושהכי מבין במורים, ולבחור באחת מבין ההטבות הבאות:

עד 30,000 ₪ ללא ריבית והצמדה
 לתקופה של עד שנתיים

הלוואה *4u

בגובה המשכורת ל-3 שנים

אוברדרפט חינם

בנוסף, בני משפחותיכם יוכלו ליהנות ממגוון חבילות ההטבה שתפרנו במיוחד עבורכם: חשבונות עו"ש מיוחדים, הלוואות בתנאים אטרקטיביים ותנאי אשראי נוחים במיוחד.

בחרו את החבילה המתאימה לכם וצרו קשר באחת מהדרכים הבאות:

facebook

בנק מסד באינטרנט

www.bankmassad.co.il

***2446**

הבנק של המורים
מסד

מקבוצת הבינלאומי

* מורים פותחי חשבון משכורת בגובה 4,000 ₪ לפחות. בתנאי הלוואה, שיעור הריבית ושאר ההטבות עשויים לחול שינויים מעת לעת בהתאם להחלטת הבנק. מתן הלוואה נתון לשיקול הבנק וכפוף לביטחונות המקובלים בבנק. הבנק רשאי לשנות בכל עת וללא הודעה מוקדמת את המידע בפרסום זה, כפוף לכל דין. כפוף לתנאים המלאים המפורטים במסמכי הבנק. ההטבות המפורטות בפרסום זה ניתנות לניצול פעם אחת בלבד. **על פי היתר עיסקה.**